

**Disputationvm De Censuris In Communi,
Excommunicatione, Suspensione, & Interdicto, itemque
de Irregularitate, Tomvs Qvintvs**

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, Anno Domini M. DC. XVII.

3 An personale interdictum eadem priuet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94035](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94035)

quia non magis violatur interdictum vno modo, quam alio.

Ex hac vero doctrina Syluestri, quæ probabilis est, colligere possumus distinctionem aliam fortasse magis accommodatam, scilicet contingere posse interdictum speciale quoad hunc effectum æquiuale- re vniuersali, vel permanere omnino in ratione particularis. Prior modus erit, si contingat omnes Ecclesias ciuitatis esse specialiter interdictas cum omnibus cœmeteriis ad fidelium sepulturam destina- tis, vel si vna tantum sit Ecclesia in populo, & illa sit interdicta: in his enim casibus perinde se habent Clerici, quantum ad carentiam loci sacri, in quo se- peliantur, ac si interdictum esset generale. Posterior autem modus erit, si in populo sint plures Ecclesie, & vna tantum vel altera sit interdicta. In hoc ergo posteriori casu nulli Clerici siue alterius, siue eiusdẽ Ecclesie, possunt licite sepeliri in tali Ecclesia inter- dicta: quia cap. *Quod in te*, expresse loquitur de inter- dicta generali: vnde ex vi formalium verborum non comprehendit speciale. Et alioqui nulla est proba- bilis causa, vel ratio extendendi concessionem illã ad illum casum: quia sunt alia loca sacra, in quibus facile possunt Clerici tunc sepeliri: cur ergo concedatur eis, vt in loco interdicto sepeliantur: At vero in priori casu probabiliter fit extensio huius priui- legii ad tale interdictum: quia licet non compre- handatur sub verbis formalibus illius decreti: com- prehendit tamen videtur sub intentione Pontificis: voluit enim, vt omnino possent Clerici tempore interdicti in loco sacro sepeliri: ergo cum in præ- dicto casu moraliter non possint, verisimile est Ponti- ficem sub voluntate, & conceptione sua casum illũ comprehendisse: satisque ad hoc esse, quod interdi- ctum illud virtute, seu reductiue generale sit quoad hoc impedimentum.

Dices: ergo simili modo posset extendi concessio c. *Alma*. videtur enim esse eadem ratio: quod tamẽ simpliciter est à nobis negatum in superioribus. Respondetur, fortasse id non esse magnum incon- ueniens, si res fuisset vsu & autoritate Doctorum comprobata: quia tamen non ita est, nolumus rem nouam introducere, & negamus similitudinem rati- onis. Nam in c. *Alma*, non conceditur priuilegium in gratiam aliquarum personarum, sed propter cõ- mune Ecclesie bonum, vt in principio eiusdem tex- tus dicitur, adhibetur moderatio ipsi interdicto generali, quæ ad prædictũ finem visa est sufficiens: quia interdicto speciali regulariter non est necessa- ria. Et q̃ in aliquo raro casu esse possit vel necessaria, vel valde conueniens, non consideratur à lege. At vero in c. *Quod in te*, conceditur priuilegium in fa- uorẽ Clericorum, vt patet ex illis verbis, *Concedimus tamen ex gratia, vt Clerici*, &c. & per se non considera- tur, q̃ interdictum sit generale, nisi quatenus per il- lud interdictum omnia loca, & Clerici constituũ- tur in necessitate huius concessionis: & ideo quo- ties interdictũ eundem effectum habuerit, seu Cle- ricos in tali necessitate constituerit, generale quoad præsentem effectum iudicabitur. Et ideo tunc sepe- liri poterunt in tali loco quicunque Clerici siue e- iusdẽ, siue alterius Ecclesie: quia priuilegium in hoc nihil distinguit. Cetera, quæ de generali inter- dicto diximus, ad speciale applicanda sunt.

SECTIO III.

An personale interdictum priuet Ecclesiastica se- pulchra.

7.
Differe-
ntia spe-
cialis.

Secundo etiã constat ex dictis, quid dicendum sit de interdicto personali. Nã si illud speciale sit, sine dubio priuat personam interdictam Ecclesiastica se- pulchra, Clementina 1. de Sepulturis,

Aibi, *Vel nominatim interdictas*. Et ibidem habetur in cap. *Episcoporum*. de Priuilegiis in 6. à qua lege com- muni non excipiuntur Clerici per cap. *Quod in te* quia in eo solum est sermo de interdicto locali, & de personis alias non prohibitis: nam priuilegium illud solum respicit, & moderatur loci prohibiti- onem respectu Clericorum. Si autem ipsi propriam, & personalem interdictionem habeant, hæc non tollitur quantum ad hunc effectum ex vi illius con- cessionis. Vnde si clericus culpa sua fuit causa, vt in terdictum locale poneretur, non poterit etiam illo priuilegio frui: quia tunc est personaliter interdi- ctus, vt supra declarauimus. Et ideo in similibus cõ- cessionibus semper intelliguntur exceptæ personæ, quæ dederunt causam interdicto; vt in superioribus visum est, & ex eodem textu fit optima coniectura: nam illic excipiuntur Clerici, qui non seruauerunt interdictum, vt illo priuilegio non fruantur: ergo multo magis intelliguntur excepti, qui causam interdicto dederunt; & in vniuersum qui personali- ter, ac specialiter interdicti sunt.

Addunt vero aliqui, etiam hæc habere locum in interdicto generali personali, argumento capitul. *Si sententia*, de Sent. excom. in 6. vbi hoc interdictum generale singulas personas ligare dicitur. Verum- tamen ille textus posset in contrarium retorqueri; quia dicit personas sic ligatas, hoc interdicto gene- rali non posse alicubi audire diuina vel Ecclesiastica recipere Sacramenta. Vnde cum hi duo effectus specialiter exprimantur, & tertius taceatur, videtur indicari, interdictum generale non habere hunc ef- fectum in personis sic tantum interdictis. Accedit quod in Clementina 1. de Sepultur. vbi excommu- nicatio fertur contra violantes interdictum, quoad hunc effectum de interdicto personali, solum dicitur: *Aus nominatim interdictos*: vbi Glossa aduertit, q̃ ex illo textu, & ex similibus colligi posse, personam interdictam non nominatim, in loco sacro sepeliri, dummodo locus ipse interdictus non sit. Quod etiam confirmat cap. *De priuilegiis*, de Priuilegiis, ibi: *Nisi excommunicati, vel nominatim fuerint interdicti*: & alia iura, quæ in prædicta Glossa citantur. Vnde quod dicitur in cap. *Episcoporum*, de Priuilegiis in 6. de excommunicatis, & interdictis, respectu sepu- lchra sacra, intelligendum videtur de interdictis specialiter: quia ibi non conditur nouum ius quoad effectus interdicti; sed solum quoad nouam penam quibusdam transgressoribus impositam; & ideo il- lud ius intelligendum videtur iuxta antiquiora, quæ solum loquuntur de nominatim interdictis. Hæc ergo sententia etiam de iure antiquo videtur mihi valde probabilis; quamuis cap. illud *Episcoporum*, re- possit facere dubiam. Iure autem nouo Extraua- gantis, *Adeuitanda*, existimo auferri omne dubium: quia nisi persona sit nominatim interdicta, non est priuanda Ecclesiastica sepultura, vt constat ex ge- nerali concessione illius Extrauagantis supra expli- cata. Nec satis esse censeo, quod populus sit nomi- natim interdictus; quia illa nominatio est valde ge- neralis respectu singularum personarum talis po- puli. Dices: in dicta Extrauagante solum postulatur, vt interdictum sit latum contra certam personam, Collegium, aut Vniuersitatem. Respondeo, id esse intelligendum respectiue: nam vt seruatur respectu Collegii, vel Vniuersitatis, vt sit, sufficit quod Col- legium, vel Vniuersitas sit nominatim interdicta; vt vero seruatur respectu singularum personarum, oportet vt singulæ sint nominatim interdictæ: & ita ex illo textu potius sumitur argumentum in cõtra- rium.

Dices: vt interdictum locale seruandum sit, satis est, quod contra certum locum sit generaliter la- tum nominatim. Respondeo, licet illud interdi- ctum dicatur generale propter amplitudinem loci respectu specialis: tamen reuera omnino ferri circa rem determinatam, & particularem, quæ solum in- cludit

Qui causam
interdicti
dederunt,
conferunt
specialiter
interdictum.

De interdi-
cto generali
personali.

Glossa.

Personam
interdictam
nominatim
non est pri-
uanda Eccle-
siastica se-
pultura.

Respondetur
prima ob-
iectiõ.

Respondetur
secunda.

